

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת וַיִּשְׁלַח - "אָחִי" ו"עֲשׂו"

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
מ.י.ש כדורי
חיים בן בכוריו

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אליהו דרי בן ימנה
סילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונו בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שולן בן מזל פתימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
דוד בן זהה יעקב בן אסתר
עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

"הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂו" (בראשית לב, יב)

בגזרות קשות. כפי שהיה בברית המועצות לשעבר. דבר זה נרמז במילים "מִיַּד עֲשׂו".

מה גרוע יותר ליהודים?! שוויון הזכויות ליהודים באמריקה לא היטיב עם היהודים כלל ועיקר, מכת ההתבוללות ל"ע מגיעה לעשרות אחוזים!

גם את תוצאות ההעברה על הדת בכפיה, שהייתה ברוסיה, לצערנו אנו רואים בעינינו והנזק ניכר היטב. ילדים נותקו בכוח מאביהם שבשמים, מוחם נשטף בהבלים ובשיטנה, והם מאבדים את עולמם.

"חיבוק טוב" או "חיבוק דב"- שניהם הזיקו לנו!

בזה יובן גם הפסוק בתהלים (קכט, א-ב): "רַבַּת צָרְרוֹנֵי מְנַעֲרֵי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל, רַבַּת צָרְרוֹנֵי מְנַעֲרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי"- ולכאורה יש לשאול, מדוע נכפלה המילה "צָרְרוֹנֵי"?

יש לפרש, הפעם הראשונה, שבה מופיעה המילה 'צָרְרוֹנֵי' היא רומזת לדרך הראשונה, ואילו הפעם השנייה בה מופיעה המילה- היא רומזת לדרך השנייה. ובשתי הדרכים "צָרְרוֹנֵי", אך "לֹא יִכְלוּ לִי"! ולא עלתה בידם להזיק לנו! עם ישראל חי!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מדוע נכפלה בפסוק המילה "מִיַּד"- "מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂו"?

יעקב פוחד מעֲשׂו משני כיוונים- הן מ"דבשו" של עֲשׂו, והן "מעוקצו". עֲשׂו עלול חלילה להזיקו באמצעות שיטת הנועם, הזכויות והפיתוים, לכך רומזות המילים "מִיַּד אָחִי".

עֲשׂו הציע ליעקב לשנות את שיטת החלוקה המסורתית של- "עולם הזה" לעֲשׂו, ו"עולם הבא" ליעקב. ובמקום זה להתחלק חצי- חצי- בשני העולמות.

דבריו אלו של עֲשׂו נרמזו במילים "נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה לְגִגְדָּךְ (בראשית לג, יב)". עֲשׂו, וממשיכי דרכו לאורך ההיסטוריה, אומר ה'בית הלוי', מציעים בחלקלקות ליעקב- בא נתקרב זה לזה! אתה תשפיע עליי, אנחנו נהפוך למאמינים, אפילו בשכר ועונש אנחנו מוכנים להאמין, אבל אתה מצדך, תתקרב אלינו, קצת תתפשר, אל תתבצר בעמדותיך הקיצוניות, תהיה גמיש ואל תהיה פאנאטי...

גם על הסכנה הזו מצד עֲשׂו ומצד נציגי היצר הרע בכל הדורות, מתפלל יעקב: "הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי..."

עֲשׂו עלול מנגד להזיק גם בדרך של העברה על הדת בכפיה, בחטיפת ילדים לצבא,

י"ד כסליו תשע"ה 06/12/2014

פרשת וישלח

הפטרה: "חזון עובדיה"- עובדיה א'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:44	17:11	16:00	
17:39	17:08	16:17	ת"א
17:39	17:07	16:16	חיפה
17:43	17:11	16:20	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

האם יש לבדוק פירות בטרם אוכלם? **שאלה:**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת: **תשובה:**

רוב הפירות המשווקים בחנויות עוברים תהליך ניקוי בבתי אריזה. בתהליך הניקוי יורדות רוב הכנימות, אך כנימות בודדות עלולות להישאר. לכן, אפילו אם במבט ראשון הפרי נראה נקי, יש להתבונן, אם נותרו עליו כנימות בודדות [בפרט באיזור העוקץ]. הכנימות אומנם נמצאות על הקליפה מבחוץ ואינן חודרות לפרי. אך יש להיזהר כאשר מקלפים, חוצים, חותכים או סוחטים את הפרי, היות שבזמן הקילוף החיתוך או הסחיטה עלולות הכנימות להידבק לידיים או לסכין ולעבור לפרי המקולף או למיץ.

כנימות על פרי, אם באות במחובר, לא משנה אם הן רוחשות או לא, הרי הן אסורות. **מקורות:** הגרי"ש אלישיב הובא בספר אשר האישי (יו"ד א עמוד יא).

זכות למוד התורה

לר' אברהם אליעזר גולדשמיד זצ"ל, מיקירי ירושלים, הייתה חנות צבעים לפרנסתו. היה מפורסם בכל ירושלים **שגולדשמיד הוא אדם ישר והיה קידוש ה' גדול בהתנהגותו בחנות.** היה לו סדר קבוע, לפני ותיקין היה לומד שעה וחצי 'חוק לישראל' ומשניות. ואחר התפילה למד שעה וחצי שיעור במשניות, 'יסוד ושורש העבודה' ועוד. חוק ולא יעבור. בין בחול ובין בשבת ובזכות שיעור זה ניצל ממוות!

פעם בנו בניין צמוד לביתו. הקבלן בנה פיגומים, הכנה לקיר, והביא מערביל בטון. להפתעתו, ראה, שהקיר אינו מתמלא עד הסוף. טעה בחישוביו והזמין עוד שני מערבלי בטון כדי למלא את הקיר. כאשר חזר ר' אברהם לביתו אחר השיעור חשכו עיניו: **חדר השינה שלו היה מלא בבטון בגובה שלושה מטרים!** התברר, שהקיר המשותף לא החזיק מעמד בפני לחץ הבטון והתפורר, **הבטון קבר את מיטות חדר השינה וכל מה שהיה באותו חדר.** ברור היה, כי אם ר' אברהם היה ישן או נח על מיטתו- הייתה זו חלילה קבורתו.

בריחה מהגאווה

עד כמה רבותינו ברחו מהגאווה ועשו ככל יכולתם, לבל ייתפסו במידה זו- אי אפשר לתאר ולשער. את הסיפור הבא סיפר הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל ומעשה שהיה- כך היה: סיפר לי רב אלתר השדכן (אחד מחשובי הבעה"ב במיר), כי פעם השכים קום בליל חורף בערך בשעה שלוש, והחליט לעלות לישיבה ללמוד. בבית המדרש שררה עלטה, והקור היה עז. **הוא ראה, שמסיקים את התנור, ועד לשעת התפלה אמור לשרור חום נעים בבית המדרש.**

הוא היה בטוח לתומו, שהמשרת הגוי עוסק בכך, והתקרב לתנור ללמוד לאורו ולחומו. והנה לחרדתו הרבה רואה, **שהמשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל בכבודו ובעצמו הוא זה שמסיק את התנור ולא אחר!** בגודל תדהמתו רץ מיד ותפס מדי המשגיח את כפיס העץ שהחזיק באומרו: "מה המשגיח עושה? יניח לי להסיק את התנור!". אך הלה התחנן לפניו ואמר: "רבי אלתר רחם עלי! הרי אני מכהן כמשגיח, ועלול להיתפס חלילה בגאווה. הנח לי לעשות לכל הפחות מעשה אחד!".

תמיכה בעליון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות גדולים מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם.

עלונו ב"ה מודפס בכ-5300 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעינים ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כל-תרומה תתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה בבורא העולם.

זכות הפצת התורה בעלון תעמוד לכם אלף המגן ובעז"ה תזכו לכל מלי דמיטב, בריאות איתנה, רפואה שלמה, הצלחה בכל מעשה ידיכם, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא, פרנסה בשפע וכל הברכות הכתובות בתורה

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו"- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבש"ט 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

רבי דובער זצ"ל הידוע כמגיד ממזריטש: נולד בעיירה לוקאטש שליד העיר רובנו בשנת ה'תס"ד (1704). כבר בגיל צעיר ניכרו בו כשרונות נעלים ובהתמדתו העצומה. גאון בנגלה ובנסתר. למד בתחילה בלבוב (למברג). לאחר שנישא שימש כמלמד במזריטש והחל ללמוד את תורת הקבלה. שימש מגיד בטורשין, בקוריץ ובדובנא. ניחן במתק שפתיים ובכישרון השכנוע. לאחר פטירת הבעש"ט נבחר לממלא מקומו והתיישב במזריטש שהפכה למרכז החסידות. אלפים נהרו לשמוע תורה מפיו.

הבעש"ט התבטא פעם על ר' דב: "יודע אני כי הדב הזה אין לו רגליים (הרב היה נכה ברגליו), אבל יש לו ידיים רחבות, לקרב בהן את הלבבות, ומסוגל הוא לאחד תחת

הנהגתו את כל אלה הנאמנים לחסידות". לרב היו מאה ועשרים תלמידים מובחרים, שהפיצו את תורתו ברחבי אירופה. בעל רוח-הקודש. מסופר כי טרם פטירתו, ב-י"ז כסלו ה'תקל"ג אמר לבעל התניא, כי בשלושת ימי חייו האחרונים, רואה האדם רק את דבר ה' הנמצא בכל דבר גשמי. כעבור יומים, תפס המגיד בידיו של ר' שניאור ואמר לו: "י"ט בכסלו הוא ההילולא של שנינו". בטהרתו, האדמו"ר הזקן ביקש, שיניחוהו ויטבול הרב בעצמו, וכך היה, המגיד לאחר פטירתו טבל 3 פעמים! נפטר ב-י"ט כסלו ה'תקל"ג (1772). ציונו באניפולי. חי כ-68 שנים.

אביו: ר' אברהם (מיוחס עד לר' יוחנן הסנדלר). **אימו:** מרת חווה. **אשתו:** מרת קיילא (בתו של ר' שלום שכנא). **בנו:** ר' אברהם המלאך. **מרבתינו:** ר' יעקב יהושע הירש פאלק (בעל ה"פני יהושע"), ר' ישראל הבעל שם-טוב. **מתלמידינו:** ר' שמואל-שמלקא, ר' פנחס לוי הורביץ (בעל ה"הפלאה"), ר' לוי יצחק מברדיטשוב, ר' נחום מטשרנובל, ר' שניאור זלמן מלאדי (בעל ה"תניא"), ר' יעקב יצחק הורוביץ ("החזזה מלובלין ורבים אחרים). **מספריו:** לוקטו ע"י תלמידיו ובייחוד ע"י ר' שלמה מלוצק: **ימגיד דבריו ליעקב יאור תורה יאור האמת**

היה זה בשחר החסידות. סוחרים מכל רחבי אירופה נהרו אל היריד השנתי הגדול בקניגסברג. ביניהם הייתה קבוצת סוחרים מערי ליטא, מינסק, קובנה, פינסק וסלוצק. במהלך המסע עלה עניין החסידות על הפרק. החלו הסוחרים לדבר סרה בחסידות ובמנהיגיה. רק הסוחר מסלוצק שתק ולא התערב בשיחה. לפתע הזכיר אחד מהחבורה את שמו של המגיד ממזריטש, בנימת ביטול. או-אז מיהר הסוחר מסלוצק להסותו. "על המגיד ממזריטש אסור לפצות פה!", קרא ועורר עליו מיד את תמיהת חבריו. "גם אתה נתפסת!?", שאלוהו בטון נזף. "הקשיבו ואספר לכם מעשה שאירע לא מכבר בעירנו ותשפטו בעצמכם", ענה הסוחר מסלוצק והחל לספר:

לפני מספר חודשים יצאתי לרגל עסקי למסע ארוך בארץ. לילה אחד תעיתי בדרכי וסיתי ממסלול נסיעתי המתוכנן. הגעתי לעיירה שאת שמה לא ידעתי. תרתי אחר בית לעשות בו את הלילה. ניגשתי אל הבית הראשון, שבקע ממנו אור. נקשתי על הדלת והזמנתי פנימה. רק אז נודע לי, כי הגעתי למזריטש אל המגיד בכבודו ובעצמו. הוגשה לי ארוחה וסעדתי את לבי. פתאום יצא המגיד מחדרו והתקרב אליי. הוא נתן בי מבט חודר והושיט לי יד. "שלום עליכם ר' יהודי", אמר. "עליכם השלום", השבתי. המגיד שאלני לשמי ולמקום מגורי ועניתי לו. "אם נתגלגלת לכאן, אין זה לחינם. שמא יש דבר כלשהו בעירכם הדורש תיקון?". שתקתי. למעשה עזבתי את עירי מספר שבועות קודם לכן ולא ידעתי את המתרחש בה עד זמן שיחתנו. לא ידעתי על המגפה הקשה שפרצה כמה ימים קודם לכן בסלוצק – מגפה, שפגעה בעיקר בילדים הקטנים. המגיד הניח משקפיים על עיניו ואמר: "לפני ימים אחדים היה בנך חולה מאוד ועמד על סף מוות. אולם אל דאגה, ברוך ה' נחלץ ממחלתו ועתה הוא בריא לגמרי".

הבטתי במגיד בתדהמה. לא פקפקתי בנוכחות דבריו ובליבי הודיתי לה' על החלמת בני. המגיד הוסיף ואמר: "כשתחזור לסלוצק תהיה עד למגפה הקשה, המשתוללת שם ופוגעת בילדים רבים. תמצא את בני העיר חוקרים ומחפשים אחר הסיבה הרוחנית למגפה. למחרת שובך תשתתף בשמחה של מצווה וגם שם יעסקו הכול באותו עניין. החשד ייפול על איש פלוני והכול יאשימוהו בגרימת המגפה. דע, כי אדם זה אינו קשור כלל לעניין. כשיקום אחד המסובים להכותו, התייצב על רגליך, אחוז בידו וגער בו כי הוא-הוא החוטא".

עם בואי לסלוצק נודע לי מיד על המגפה המשתוללת בעיר ומכה בילדים הרכים. נכנסתי לביתי, ואז גם נודע לי כי בני הקטן אכן חלה וכבר הגיע לכלל סכנה, אך בשלב מסוים, באורח פלא, החלים לגמרי. באותה שעה ידעתי בבטחה, כי גם יתר דברי המגיד יתקיימו. בהמשך היום הודיעו לי על ברית-מילה, שיערוך מחר אחד מנכבדי סלוצק. השתתפתי בברית. הכול דיברו בעניין המגפה, שמטבע הדברים הטרידה לא נתנה מנוח לאיש. ר' אליהו, מזקני העיר ונכבדיה, קם לפתע ממקומו ואמר: "סבורני כי איש חוטא, אשר נכשל בעוון חמור ונורא מתהלך בקרבנו, ובעטיו באה עלינו הרעה הזאת". פתאום עבר רחש בקהל: "מוטל הוא החוטא". מוטל, אדם שאינו מרבה להופיע בין הבריות. גם בבית-הכנסת כמעט אינו מראה את פניו. "חזור בתשובה והסר מעלינו את המגפה הארורה", קרא לעברו אחד המסובים. מוטל ישב דומם, חיזור כסיד.

והנה קם ממקומו שמעון, מעשירי העיר, וקרב אל מוטל. הוא הניף יד כדי להנחיתה על לחיו. בראותי כיצד כל דבריו של המגיד ממזריטש מתאמתים מול עיניי, אזרתי עוז ותפסתי בכוח בזרועו של שמעון הגביר. "שקן ורשע!", הרעמתי עליו בקולי. "הודה על האמת, כי אתה החוטא הגדול". שקט השתרר במקום. הגביר הביט בי מוכה הלם. נתתי בו מבט קשה ולא הסרתי עיני מעיניו, עד אשר נשבר והתיישב על כיסא סמוך. חלפו עוד מספר רגעים ולפתע פרץ בבכי. הוא החל להתוודות, כי אמנם נכשל בעוונות חמורים. לבסוף ביקש את מחילת הכלל והתחייב קבל עם ועדה לשוב מדרכו הרעה. הצבע שב לפניו החיזור של מוטל האומלל.

בתוך כך הופנו כל המבטים אליי. "רוח-הקודש?!", תמהו הכול. "אמנם כן", השיבתי, "אך לא רוח-הקודש שלי, אלא של המגיד ממזריטש". ומיד סיפרתי להם, כיצד נתגלגלתי לביתו של המגיד, וכל אשר אמר לי התקיים. הנוכחים היו אחוזי השתוממות. חיש-מהר פשטה השמועה בכל סלוצק, ומאז נזהרים בעירנו מלפגוע בכבודו של המגיד הקדוש. הסוחר מסלוצק סיים את סיפורו. חבריו הסוחרים ניצבו סביבו בדממה, נתונים לרושם העז בדבריו. "נו, מדוע שותקים אתם", הקניטם הסלוצקאי, "שמא גם אתם נתפסתם?".

אַהֲבַת הַתּוֹרָה - חֵלֶק ב'

תקציר הסיפור משבוע שעבר: הגה"ח ר' אברהם יצחק רוטשטיין ושותפו הרה"ח ר' ברוך מנדלבוים סוחרים היו בבית החרושת שלהם לייצור מוצרי הלבשה בתל אביב. אולם תורתם אומנותם הייתה ובכל יום היו עוזבים לטובת לימוד התורה. לשותף ר' אברהם יצחק היה חדר פרטי ברחוב כפר גלעדי, ושם היה נועל את עצמו מדי יום לארבע שעות תמימות של לימוד תורה, החל מהשעה שתיים אחה"צ עד לשעה שש בערב בהם 'העולם יכול להתהפך' כהגדרתו והוא לא יעזוב את עסק התורה.

היה הוא גדול בתורה כאחד מגדולי הדור. אך מעולם לא רצה להסתמך על כישורונותיו העילויים, אלא היה שוקד ומתייגע בש"ס ובפוסקים בהתמדה עצומה. בקיאותו העצומה והיקף ידיעותיו בכל ארבעת חלקי השולחן ערוך הייתה נדירה ביותר. בימי נעוריו למד בחברותא עם כ"ק האדמו"ר ר' שמואל שלמה ליינר מראדזין הי"ד, והם היו בוחנים איש את רעהו מסכתות שלמות בעל פה על ידי נעיצת מחט לתוך הגמרא. ולאחר שעלה ארצה בימי בחרותו, למד בשיבת מאה שערים אצל הגה"צ רבי זליג ברוורמן זצ"ל, וזמן קצר לאחר נישואיו כבר ביקשו לצרפו לבית דינו של הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, אך הלה סירב ליהנות מכתרה של תורה וביקש להתפרנס מיגיע כפיו.

בזמן לימודו נעל את הדלת מבפנים, לבל ויכלו להפריע לו ולבטלו מלימודו. באחד הימים זמן קצר אחרי שהחל ללמוד, הגיעה לבית החרושת שלו משלחת מלכותית ממצרים, ושוחחו באוזני שותפו ר' ברוך מנדלבוים, כי הם חפצים להזמין כמות עצומה של בגדים. המשלחת למעשה הייתה אמורה להגיע בשעה שתיים-עשרה אולם הם אחרו והגיעו בשעה שתיים! השותף התמקח קצרות והם הגיעו עד מהרה לעמק השווה. אולם חתימת ר' אברהם יצחק הייתה חסרה כדי להשלים את העסקה. השותף זעק בקול מחוץ לדלת של ר' אברהם וביקשו להפריעו מלימודו למשך שתי דקות, כדי שיואיל לחתום על העסקה.

בסיכומו של דבר ר' אברהם יצחק לא השיב כלל ובנו של ר' אברהם נכנס באשנב הקטן הממוקם מעל החדר, שבו למד אביו. כאשר סיפר לאב על בקשת השותף לחתימה על העסקה השיב קצרות שעל הסוחרים להמתין עד השעה שש בערב. רק אז יוכל לחתום. לשמע דבריו הסוחרים עזבו בחמת זעם והשאירו את הניירת ריקה מחתימה.

זמן קצר לאחר השעה שש בערב חזר אל המשרד. עיניו הביטו כה וכה כמחפשות את הסוחרים הישמעאליים. "ומה חשבת, שהם יחכו לך?", אמר ר' ברוך בכאב, "אני לא מבין אותך. מה פשר העקשנות הזאת? לא יכולת להפסיק את הלימוד לכמה דקות?! אתה יודע איזה הפסד נגרם לנו? מילא אתה. אתה רוצה להפסיד, זכותך. אבל למה אתה גורר אותי אל ההפסדים שלך?".

ר' אברהם יצחק שלח את ידו אל ארנקו ללא היסוס. "תגידי לי כמה הפסדת בגללי, ואני אפצה אותך פיצוי מלא". ר' ברוך הביט בו נדהם. "כן, אני מוכן לשלם לך הכול - אבל מהתורה לא אתבטל. איך כתוב בפסוק? 'כָּל חֶפְצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָּהּ (משלי ג, טו)'. אתה שומע ר' ברוך? כל החפצים הגשמיים, כל העולם כולו, עם כל החפצים שבו, הם שווים טריליארדי דולרים, מספרים מוגזמים, שאין לנו השגה בהם, עם עשרות רבות של אפסים, וכל זה איננו שווה לעומת כמה שורות של גמרא. אז איך אתה רוצה, שאני אעזוב את הגמרא בשביל מאתיים או שלש מאות לירות מצריות?" ר' ברוך נותר פעור פה.

שני השותפים ישבו אותו יום במשרד לפני הצהרים, כאשר לפתע שמעו המולה קלה ליד הדלת. מול עיניהם המופתעות נכנסו פנימה כל חברי המשלחת המלכותית המצרית, שעזבו לפני שבועיים את המקום בכעס גדול. ר' אברהם יצחק חיך אליהם. "באתם לעשות עסקה אחרת?" - "לא", אמר ראש המשלחת במבוכה. "חזרנו לכאן כדי לסגור אותה העסקה, שרצינו לעשות איתך לפני שבועיים. אנחנו מבינים אותך טוב מאד", קרץ לעבר ר' אברהם יצחק בעינו, "לא רצית לחתום איתנו בשעתו, כי לא נתנו לך מחיר טוב. אז ישבנו עם מנהל המשק בארמון המלוכה בקהיר, והוא נתן לנו יד חופשית להכפיל את המחיר. במקום שלוש מאות לירות נשלם שש מאות!".

ר' ברוך בלע את רוקו. לדבר כזה לא האמין. לא רק שלא נגרם נזק, אלא עוד רווח כפול! אבל את מהלך מחשבתו של שותפו טרם הכיר... ר' אברהם יצחק שמע את דבריו של המצרי ולא מצמץ. "לא", נע ראשו בפסקנות. "כמה רציתם לשלם לי? שלוש מאות? לא אקח מכם לירה אחת יותר". פניו של המצרי עטו גוון סגול. היהודי עוד ממשיך להתמקח. זאת אומרת, שהוא רוצה תשע מאות... "הצעתי לך מחיר הכי טוב שאתה יכול לקבל, אז למה אתה מתווכח. קח שש מאות לירות כאן ועכשיו ובוא נסגור את העסקה מיד". "שמע אותי היטב", חזר ר' אברהם יצחק באורך רוח, "אמרת 300, ולא אקח ממך לירה אחת יותר. אין על מה לדבר". הוא לא שת לבו לתחנוניו האילמים של שותפו, ולמרבה השתאותם של המצרים הבהיר להם, שהוא רציני בדבריו, וכוונתו אינה להקפצת המחיר בשום אופן.

לאחר שחברי המשלחת עזבו שמחים וטובי לב, פנה ר' ברוך אל ר' אברהם יצחק. "אני לא מבין אותך בכלל, יכולת לעשות כעת את עסקת השנה. להרוויח בבת אחת עוד מאה אחוז". "אסביר לך", אמר ר' אברהם יצחק, "שתי סיבות בדבר: ראשית, אינני רוצה ליהנות הנאה כספית שבאה בגלל לימודי. שנית, אני חושש מהונאה. המצרים רצו להוסיף על המחיר, כיוון שפירשו בטעות את סירובי הראשוני כסירוב להצעת המחיר. וזה בפירוש לא נכון. איני רוצה לשקר, אפילו לנוכחים. כיצד אנו אומרים בכל בוקר, 'לעולם יהא אדם ירא שמים... וְדַבֵּר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ (תהלים טו, ב)'. "

הסוחרים המצרים המתפעלים לא שתקו מול התנהגותו האצילית של היהודי, הם הפיצו את הסיפור ברבים, וכך גרם ר' אברהם יצחק בהתמדתו העצומה לא רק לייקור ערך לימוד התורה, אלא גם לקידוש שם שמים ברבים באופן נעלה ביותר.

לע"נ תנצב"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחנן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדיה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חביבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדיה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקינין זצ"ל דורו יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעדיה ז"ל
---	---	--	---	---